

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010208
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010208.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci A. A., pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 odsek 2 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. A. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 24.04.2025, sp. zn. 7PP/7/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 9. júla 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. A. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. A. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu úhrnného trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15.10.2019, sp. zn. 7T/38/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.01.2022, sp. zn. 5To/21/2020 v trvaní 4 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon dvoch tretín uloženého trestu, pričom ale nesplnil ani jednu z materiálnych podmienok. Odsúdený plnením svojich povinností a správaním počas doterajšieho výkonu trestu nepreukázal polepšenie a nemožno od neho očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život, poukazujúc na hodnotenie riaditeľa ústavu, z ktorého vyplýva, že podmiennečné prepustenie sa neodporúča. Uviedol, že hoci je správanie a vystupovanie odsúdeného v súčasnosti na požadovanej úrovni, v predchádzajúcom období boli opakovane v tomto smere zistené nedostatky, ústavný poriadok porušil už počas výkonu väzby vo viacerých prípadoch, ako i po predvedení na výkon trestu a i keď bol po stabilizácii svojho správania vzhľadom k pozitívnym zmenám umiestnený do diferenciacnej skupiny „B“, opätovne došlo z jeho strany k porušeniu ústavného poriadku (nedodrжал zásady slušného správania voči príslušníkom zboru a v dvoch prípadoch bol účastníkom fyzického konfliktu so spoluodsúdeným). Postupom času došlo u odsúdeného síce k pozitívnym zmenám v správaní, aktuálne dodržiava ústavný poriadok a v dvoch prípadoch si aj vytvoril podmienky k udeleniu disciplinárnych odmiern, avšak s ohľadom na doterajší priebeh výkonu trestu sa u neho jedná skôr o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, než o prejav výraznejšieho polepšenia sa a s ním spojenú odôvodnenú prognózu vedenia riadneho života v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Preto podľa názoru súdu I. stupňa nebolo preukázané, že by mala izolácia odsúdeného od spoločnosti, spočívajúca vo výkone trestu, na odsúdeného preventívny a výchovný účinok bez ďalšej potreby jej trvania. Podľa názoru súdu I. stupňa odsúdený nesplnil ani ďalšiu materiálnu podmienku, a to, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom posudzoval všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného z komplexného hľadiska, skúmal jeho osobné charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, jeho doterajší život, charakter trestnej činnosti. Uviedol, že z hodnotenia riaditeľa ústavu na

výkon trestu a hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyplýva, že resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá a riziko recidívy je u neho vysoké. Konštatoval, že sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu, sú u neho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode. Poukázal na skutočnosť, že po tom, ako bol dňa 15.04.2019 prepustený na slobodu po vykonaní trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/11/2018, už po 4 dňoch, t. j. 19.04.2019 sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne uznaný vinným a odsúdený na trest odňatia slobody, ktorý v súčasnosti vykonáva. Je teda zrejmé, že predchádzajúca skúsenosť s výkonom trestu odňatia slobody odsúdeného neodradila od páchania ďalšej trestnej činnosti. Taktiež pozitívny záver o prognóze vedenia riadneho života podľa názoru súdu nevyplýval ani zo záruky zamestnania sa odsúdeného v prípade jeho podmieneného prepustenia, keďže skutočnosť, že má prísľub zamestnania bez splnenia ďalších podmienok v zmysle vyššie uvedeného, nie je sama o sebe postačujúcim argumentom na rozhodnutie v jeho prospech. Záverom uviedol, že v prejednávacom prípade nie je možné dosiahnuť účel trestu a nápravu páchatela tak, aby sa pri jeho pobyte na slobode do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti, výkonom trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku.

Uvedené uznesenie, ihneď po vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že žiada o preskúmanie rozhodnutia Okresného súdu Levice, lebo má za to, že nie je dôvod obávať sa, že bude naďalej po prepustení pokračovať v trestnej činnosti, nakoľko dôkazom je aj výrazné polepšenie, ktoré dosiahol počas dlhého pobytu vo výkone trestu, a to vo viacerých smeroch. Žiadal, aby bola vzatá do úvahy jeho náprava počas výkonu trestu, ako aj jeho snahy a pokusy k náprave v chovaní s ľudským pochopením. Namietal, že sa senát opiera hlavne o jeho kriminálnu minulosť, na základe čoho bol aj vyvodený záver, keďže mu jeho minulosť bola vyčítaná počas celého pojednávania a len málo bolo spomenuté polepšenie v chovaní, postoj k trestnej činnosti a snaha a zodpovednosť, za ktoré bol disciplinárne odmenený. Ďalej namietal, že súd znegoval, že výkon trestu slúži k náprave odsúdených, čo má na neho tiež negatívny dopad, pretože verí, že keď človek chce, tak to dokáže. Má za to, že splnil predpoklady, ktoré vyžaduje zákon a preukázal dostatočne nápravu počas výkonu trestu v chovaní, aj zmýšľaní, k životu a prostrediu, v plnení povinností a spoločenským prospechom, čoho dôkazom sú aj pochvaly od príslušníkov na jeho osobu, nemá len zlé poznatky a nie je ani dokonalý, je predsa človek, ktorý sa učí a snaží žiť už ako dospelý. Uznal, že vie, že trestná činnosť mu nezabezpečí stabilitu viesť normálny život v budúcnosti, zohnal si stabilnú prácu a má plnú podporu aj od rodiny, ktorá ho už roky doma čaká.

Žiadal o vyhovenie jeho žiadosti o podmienené prepustenie, aby mal šancu preukázať svoju nápravu a jej kvalitu, ako súdu, tak aj svojim blízkym.

Krajský súd v Nitre ako súd nadriadený na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenčnom prepustení, súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného o podmienenčnom prepustení z výkonu trestu odňatia

slobody. Súd I. stupňa správne argumentoval, že odsúdený mal formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splnenú po vykonaní dvoch tretín uloženého trestu, teda dňa 19.05.2024. Odsúdený vykonáva od 25.01.2022 úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov (so zarátaním výkonu väzby od 22.04.2019 do 04.07.2019, opätovne od 20.10.2021 do 25.01.2022 a predbežnej a vydávacej väzby v Českej republike od 27.07.2021 do 20.10.2021) za spáchaný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. a za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, vo veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 7T/38/2019, ktorého predpokladaný koniec je 19.11.2025.

Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmiennečne prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétneho prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti. Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Prvá podmienka, teda, že odsúdený preukázal plnením svojich povinností a svojim správaním polepšenie, sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. V tomto smere je potrebné poukázať na hodnotenie riaditeľa, kde odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že po dodaní odsúdeného do ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica dňa 20.10.2021 nebolo jeho správanie a vystupovanie vždy na požadovanej úrovni, dňa 25.01.2022 bol prevezený do výkonu trestu odňatia slobody a nedostatky v jeho správaní neboli zaznamenané. Po premiestnení do ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová bol dňa 01.03.2022 umiestnený do diferenciacnej skupiny „C“ a jeho správanie a vystupovanie spočiatku nebolo vždy na požadovanej úrovni, neskôr sa jeho správanie stabilizovalo. Vzhľadom k pozitívnym zmenám v jeho správaní bol dňa 17.01.2023 umiestnený do diferenciacnej skupiny „B“, ale jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni. Do ÚVTOS Želiezovce bol premiestnený dňa 10.09.2024 a umiestnený do diferenciacnej skupiny „B“, jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni. Od 12.11.2024 do 11.02.2025 vykonával ochranné ambulantné a ústavné protitoxikomaniacké liečenie v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, liečebný režim dodržiaval. Opätovne bol dňa 11.02.2025 premiestnený do ÚVTOS Želiezovce za účelom ďalšieho výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom strázenia a bol umiestnený v rámci vnútornej diferenciacie do diferenciacnej skupiny „B“, jeho správanie a vystupovanie je aktuálne na požadovanej úrovni. Za vyššie uvedený čas bol celkovo disciplinárne odmenený trikrát (vrátane doby liečenia), disciplinárne potrestaný nebol. Zároveň však z hodnotenia vyplýva, že i keď si podmienky k udeleniu disciplinárnych odmien vytvoril vo viacerých prípadoch, zaznamenané sú aj viaceré nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku. Resocializačná prognóza je u odsúdeného nepriaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti vysoké. Splnenie druhej materiálnej podmienky súd skúma a objasňuje komplexnejšie posúdením všetkých okolností, súvisiacich s osobou odsúdeného, jeho osobnými a charakterovými vlastnosťami, celkovým postojom k spoločenským normám a pravidlám a prostredia, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu. V prípade odsúdeného je potrebné zdôrazniť, že ide o osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa páchania prevažne majetkovej trestnej činnosti, keďže doposiaľ bol sedemkrát súdne trestaný, čo poukazuje na jeho nekritický postoj k jej páchaniu. Riaditeľ ústavu na výkon trestu, kde odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest, neodporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody.

K argumentácii odsúdeného ohľadne poukazovania na jeho nápravu počas výkonu trestu a vyčítanie trestnej minulosti súdom I. stupňa nadriadený súd v tomto opakovane poukazuje na hodnotenie riaditeľa ústavu, že odsúdený sa opakovane dopustil páchania trestnej činnosti, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu, resocializačná prognóza je nepriaznivá a riziko recidívy vysoké. Zároveň dodáva, že ani podľa názoru nadriadeného súdu nepredstavuje samotná skutočnosť, že si odsúdený „odsedel“ dostatočne dlhý čas, absolvoval liečenie, konzultácie, rekvalifikačné kurzy, aby sa uplatnil na trhu práce, zohnal si stabilnú prácu, dôvod na jeho podmiennečné prepustenie a ani nedáva záruku, že

by sa v prípade jeho podmieneného prepustenia nedopúšťal páchania trestnej činnosti. V odpise registra trestov odsúdeného sa nachádza 7 záznamov odsúdení a napriek tomu, že mu boli uložené i nepodmienené tresty odňatia slobody, ani uvedená izolácia od spoločnosti nemala na neho dostatočný preventívny a výchovný účinok, keďže sa iba 4 dni po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dopustil ďalšej trestnej činnosti majúcej znaky trestného činu krádeže. Možno teda konštatovať, že v jeho prípade nie je páchanie trestnej činnosti len sporadickým vybočením zo spôsobu jeho života a vyplývajú z toho dôvodné pochybnosti o tom, či možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe daných skutočností bolo možné konštatovať, že rozhodnutie súdu I. stupňa je správne a zákonné. Nadriadený súd poukazuje na všetky skutočnosti, uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožňuje. Na odsúdeného bude i naďalej potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody až do riadneho skončenia výkonu uloženého trestu, pretože vzhľadom na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, nie sú splnené podmienky na jeho podmienené prepustenie ani pri prípadnom súčasnom uložení skúšobnej doby s probačným dohľadom nad jeho správaním.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. S poukazom na hore uvedené skutočnosti, ako aj dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, nadriadený súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, keď nezistil ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.